

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Petra Szaba, JUDr. Daniela Hudáka, a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 24. októbra 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **J. T.**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 T 33/2002, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **J. T.**, zastúpený JUDr. A. S., advokátkou v B.B., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. marca 2011, sp. zn. 2 To 13/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného **J. T.** **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 25. mája 2010, sp. zn. 2 T 33/2002, bol obvinený **J. T.** uznaný za vinného z viacčinného súbehu trestných činov výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“), ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. a vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 17. februára 2001 okolo 04.30 hod. v priestoroch nočného klubu A. na ul. A. v M. po ním a jeho spoločníkmi vyvolanej roztržke s personálom uvedeného klubu, v prítomnosti viacerých osôb vytiahol legálne držanú pištoľ zn. Heckler a Koch, kal. 45 Auto, výr. číslo X., ktorej pažbou udrel do čela nad ľavým okom R. V., následne v rozpore s ustanoveniami zák. č. 246/93 Z.z. o zbraniach a strelive v znení neskorších zmien a doplnkov, štyrikrát vystrelil do betónovej podlahy, od ktorej sa jedna zo striel odrazila a zasiahla do ľavého stehna M. H. G. E. spôsobiac tomuto zástrel ľavého stehna sprevádzaný zápalovou reakciou

na zranenie s upchatím hlbokého žilného riečišťa v povodí rany s dobou liečenia približne dva mesiace, po tomto zaútočil na J. P. tak, že ho pažbou pištole udrel do oblasti ľavého obočia a nakoniec v úmysle usmrtiť podišiel k V. V., zodvihol pravú ruku s pištoľou ku hlave menovaného na vzdialenosť ústia hlavne od ľavej časti jeho tváre približnej 10 cm a jedenkrát vystrelil, pričom tento zasiahol do ľavej strany tváre tesne pod ľavou ušnicou spôsobiac mu priestrel hlavy pri drvivom poranení ľavej poglobule mozočka s krvácaním do mozgového tkaniva a s trieštivými zlomeninami spodiny lebečnej, v dôsledku čoho došlo u V. V. k centrálnemu mozgovému zlyhaniu a zakrátko potom aj k smrti.

Krajský súd za tieto trestné činy uložil obvinenému J. T. podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1, § 40 ods. 1 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a slobodách (ďalej len „Dohovor“) úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného nahradiť poškodenému V. V., nar. X., V., S. X. spôsobenú škodu 976,27 eur.

Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 15. marca 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom sp. zn. 2 To 13/2010, vo výroku I. podľa § 258 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložil obvinenému J. T. podľa § 219 ods. 1, § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 Tr. zák. zaradený do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny. Odvolací súd vo výroku II. citovaného rozsudku odvolanie obvineného J. T. podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Odpis rozsudku odvolacieho súdu bol obvinenému J. T. doručený 9. mája 2011, a jeho obhajcovi JUDr. S. R. 5. mája 2011 (č.l. 7520).

Krajský súd v Košiciach predložil 3. júla 2013 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený J. T., prostredníctvom obhajkyne 3. júna 2013 na Krajskom súde v Košiciach proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. marca 2011, sp. zn. 2 To 13/2010. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech v ustanovení § 10, § 40 ods. 1 Tr. zák., ako aj

ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 6 Dohovoru z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b), písm. i) Tr. por.

Dovolaateľ videl naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. v tom, že o jeho odvolaní rozhodol iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako ten ktorému vec pôvodne napadla. Pri prvotnom rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jeho odvolaní, napadla vec na rozhodnutie do senátu 3 To 44/2005, v súlade s rozvrhom práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, stanoveného na rok 2005. Následne pri opätovnom rozhodnutí odvolacieho súdu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 2. mája 2007, vec bola pridelená na rozhodnutie do zastupujúceho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - 2To, a to bez existencie relevantného vecného dôvodu a v rozpore s pravidlami stanovenými pre pridelovanie na rozhodovanie stanovené v Rozvrhu práce s čl. IV bod 1 a čl. IV bod 2 písm. a), b). Popísaným postupom pri pridelovaní veci do zastupujúceho senátu boli porušené pravidlá stanovené Rozvrhom práce na Najvyššom súde Slovenskej republiky na rok 2007 v spojení s ust. § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci“. Ďalej namietal aj samotné zloženie senátu 2 To pri rozhodovaní 15. marca 2011, ktoré nebolo v súlade s rozvrhom práce pre rok 2011, pretože JUDr. M. O. ako dočasne pridelený sudca, bol síce sudcom najvyššieho súdu, ale na výkon funkcie v období od 1. februára 2011 do 31. júla 2011 bol zaradený do senátu 4 T.

Nesprávnosť použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia videl v tom, že najvyšší súd pri rozhodovaní o treste neaplikoval na daný skutkový stav veci zmierňovacie ustanovenie podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. v spojení s ustanovením čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Odvolací súd dospel k záveru, že aplikácia predmetného ustanovenia nebola na mieste, keďže celková dĺžka konania bola adekvátne náročnosti prejednávanej veci, keď jeho vec bola spojená s inou trestnou vecou. Dĺžka konania však podľa názoru obvineného bola vyvolaná nesprávnym a nedôvodným konajúcich súdov, spojenie vecí bolo iba účelové, bez existencie vecných dôvodov a podmienok. Ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že odvolací súd pri svojom

rozhodovaní nedostatočne posúdil okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu podľa § 13 Tr. zák., resp. že jeho konanie neposúdil ako nutnú obranu.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 10, § 40 ods. 1 Tr. zák., ako aj ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s čl. 6 Dohovoru z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b), i) Tr. por. a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. marca 2011, sp. zn. 2 To 13/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 25. mája 2010, sp. zn. 2 T 33/2002, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. decembra 2008, sp. zn. 2 To 12/2007, vo výroku o vine a treste. Ďalej navrhol, aby mu dovolací súd v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil výkon trestu odňatia slobody až do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podanom dovolaní.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k obsahu uvedeného dovolania vyjadril 20. júna 2013 prokurátor krajskej prokuratúry nasledovne:

K námietke obvineného o nezákonnom zložení senátov, ktoré v jeho trestnej veci na Najvyššom súde Slovenskej republiky rozhodovali, je potrebné uviesť, že na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2005, sp. zn. 3 To 44/2005, bolo v danej trestnej veci právoplatne skončené trestné stíhanie proti viacerým obvineným a ohľadom viacerých skutkov trestnej činnosti. Naďalej trestné stíhanie pokračovalo už len proti obvinenému B. a T. pre celkovo dva skutky trestnej činnosti. Z tohto dôvodu v roku 2007 bolo rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 2. mája 2007, sp. zn. 2 T 33/2002, na Najvyššom súde Slovenskej republiky pridelené do senátu 2 T. Ďalej uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 40 Tr. zák., doterajšia justičná prax ustálila, že nepoužitie tohto ustanovenia nezakladá žiaden dovolací dôvod.

Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací odmietol dovolanie obvineného J. T. podľa § 382 písm. c) Tr. por.

So zreteľom na novelu Trestného poriadku č. 226/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky použil na rozhodovanie o dovolaní

obvineného J. T. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011. V zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 5 až 7, ustanovenia § 370 a § 371 sa použili v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 a ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia. **Dôvody dovolania sú** - v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní - **podstatne užšie**.

V súvislosti s námietkou obvineného, že odvolací súd rozhodoval v nezákonnom zložení (dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011), dovolací súd konštatuje, že predmetná trestná vec bola senátu 2 To v zložení z predsedu senátu JUDr. J. M. a sudcov JUDr. P. K. a JUDr. Ing. A. J., ktorý rozhodol uznesením z 18. decembra 2008, sp. zn. 2 To 12/2007, pridelená na základe zásad stanovených v čl. II. bod 2) Rozvrhu práce

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2007 (vec napadla v roku 2007). Podľa citovaného článku sa zapisovanie vecí do registrov uskutočňuje v zmysle § 8 ods. 12 a § 10 ods. 1 Kancelárskeho poriadku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky **pomocou výpočtovej techniky – elektronickej podateľne, podľa zásad uvedených v tomto rozvrhu**. V prípade nemožnosti využitia technických a programových prostriedkov predpokladaných v ustanovení § 50 ods. 2 písm. f) a § 51 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z., postupuje sa podľa ustanovení § 8-§ 12 Kancelárskeho poriadku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Spr 118/02 z júna 2002 (účinného od 1. januára 2003) v zmysle zásad uvedených v tomto rozvrhu, podľa poradia nápadu vecí. V danom prípade bol spis pridelený v elektronickej podateľni pomocou výpočtovej techniky náhodným spôsobom.

Pravidlo, podľa ktorého sa v zmysle vyššie uvedeného nepostupuje vo veciach, ktoré opätovne napadli na Najvyšší súd Slovenskej republiky po tom, ako tento súd už konal a rozhodol o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, pretože v takom prípade koná a rozhoduje senát, v ktorom pôsobí sudca, ktorý bol sudcom spravodajcom v senáte, ktorý vec vybavil, prípadne rozhodol naposledy, v rozvrhu práce na rok 2007 stanovené nebolo (až v čl. II, bod 3 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2008). Predmetná trestná vec teda podľa tohto pravidla ani nemohla byť odňatá „zákonnému senátu 3 T (senát, ktorý o odvolaní obvineného rozhodoval v roku 2005) a bezdôvodne pridelená do senátu 2 To, navyše podľa nesprávne interpretovaných zásad stanovených na zastupovanie sudcov uvedených v čl. IV“, ako sa mylne domnieva obvinený.

Obvinený ďalej namietal aj zloženie senátu, ktorý rozhodol rozsudkom z 15. marca 2011, sp. zn. 2 To 13/2010, v tom smere, že jeden z členov senátu, dočasne pridelený sudca JUDr. M. O., bol podľa rozvrhu práce zaradený do senátu 4 T, a preto nie je zrejmé, z akého dôvodu sa zmenilo zákonné zloženie senátu v jeho trestnej veci.

Podľa čl. II, bod 3a) Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010 sa podľa už spomínaného odseku 2 nepostupuje v trestných veciach, ktoré opätovne došli na Najvyšší súd Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní po tom, ako tento súd už konal a rozhodol o odvolaní alebo ak konal a rozhodol vo veci samej o mimoriadnom opravnom prostriedku. V takom prípade koná a rozhoduje senát, v ktorom pôsobí sudca, ktorý

bol sudcom spravodajcom v senáte, ktorý o vyššie uvedenej veci v jej merite rozhodol naposledy.

So zreteľom na uvedené bol spis v trestnej veci obvineného J. T. po predložení veci na Najvyšší súd Slovenskej republiky 10. augusta 2010 pridelený do senátu 2 To podľa čl. IV a čl. II bod 3a) per analogiam Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010 (č. 1. 7444). Opatrením č. 2, ktorým sa mení a dopĺňa Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2011, z 9. marca 2011, bol znížený rozsah nápadu vecí do všetkých registrov senátu 2 T o jednu tretinu s účinnosťou od 9. marca 2011 do 31. marca 2011 z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti člena senátu JUDr. L. D. (ods. 1 opatrenia) a zároveň bol do tohto senátu dočasne pridelený sudca senátu 4 T JUDr. M. O. od 9. marca 2011 do 30. apríla 2011 (ods. 2 opatrenia).

Na základe rozboru dovolacieho súdu týkajúceho sa argumentácie obvineného uvedenej v jeho dovolaní, podľa ktorej mal odvolací súd rozhodovať v nezákonnom zložení, je treba konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. **Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.**

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený J. T. videl v tom, že Najvyšší súd ako odvolací pri rozhodovaní o treste neaplikoval ustanovenie § 40 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ďalej namietal aj tú skutočnosť, že odvolací súd dostatočne neposúdil, či páchatel' nekonal za podmienok nutnej obrany v zmysle § 13 Tr. zák.

Skutkové zistenia súdov oboch stupňov dovolací súd nemôže skúmať a meniť, preto bola opodstatnenosť námietok dovolateľa hodnotená len v nadväznosti na skutkový stav veci vyplývajúci predovšetkým z odsudzujúceho rozsudku súdu druhého stupňa (rozsudok odvolacieho súdu z 15. marca 2011). Tak ako je vysvetlené v nasledujúcich odsekoch, s námietkami z vecného hľadiska nebolo možné súhlasiť.

Podľa § 40 ods. 1 Tr. zák., ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že možno účel trestu dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, **môže znížiť trest odňatia slobody** pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom.

Toto moderačné ustanovenie § 40 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody je síce hmotnoprávne, ale fakultatívneho charakteru, ktoré sa svojou povahou a významom viaže k všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 23 ods. 1 a 2 Tr. zák. a § 31 ods. 1 Tr. zák. a túto úpravu dopĺňa. Na rozdiel od ustanovení kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. **Uplatnený dovolací dôvod podľa 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 nie je obsahovo naplnený námietkou, že nebolo použité ustanovenie § 40 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.**

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstáť v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011.

Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 **písm. i)** a **písm. h)** Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 je taký, že prvý z nich je **všeobecným hmotnoprávnym dôvodom** a druhý **špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom** vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dôvodu, ktorý sa viaže k takémuto výroku.

Namietané nepoužitie ustanovenia § 40 Tr. zák. nie je otázkou právneho posúdenia skutku, pretože nemá žiaden vzťah k tomu, ako bol kvalifikovaný skutok a nejde ani o nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, na ktoré sa viaže podanie dovolania obvineného J. T., pretože nemôže mať žiadny vzťah k výroku o treste za stavu, keď existuje vyššie uvedený dovolací dôvod týkajúci sa trestu.

Rovnako tak ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 40 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. **Nepoužitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody nezakladá žiadny dovolací dôvod** (bližšie pozri stanovisko č. 5, Zbierky stanovísk NS a súdov SR 1/2011).

Reagujúc na dovoláciu námietku týkajúcu sa neposúdenia dovolateľovho konania za podmienok nutnej obrany v zmysle § 13 Tr. zák., Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere poukazuje na odôvodnenie rozhodnutí súdov oboch stupňov, ktoré sa s ňou pri plnení svojej revíznej povinnosti náležite vysporiadali.

Najvyšší súd aj v tejto súvislosti preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že námietku uvedenú v dovolaní, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, nie je možné akceptovať.

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b), písm. i) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, dovolací súd musel dovolanie obvineného J. T. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 24. októbra 2013

JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Kristína Cíchová